

လှိုင်စာပေ
မြပုလဲခင်
ပုံဆောင်ခဲ
လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

Design : Myat Thura (Koncent)

တစ်ရံရောအခါ...

အလွန်မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းနေသော သန်းခေါင်၏ ညတစ်ည ဖြစ်သည်။ ။

မြို့ကြီးပြကြီးနှင့်လည်း အလှမ်းဝေးကွာသော ရွာကြီးတစ်ရွာ၏ ရှေးဟောင်း နှစ်ထပ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးအတွင်း၌ ဖြစ်သည်။ ။ ပိတ်ထားသော အိပ်ခန်းတစ်ခန်း၏ တံခါးဝရှေ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ယောက်ျားလေး(၄)ယောက် စုရုံးကာ ထိုင်နေကြသည်။ ။

အကြီးဆုံး ကောင်လေးကမှ အသက်(၁၀)နှစ်သာသာ ရှိဦးမည်။ အငယ်ဆုံးကောင်လေးက နှစ်ခါလည်မျှသာ ရှိသေးသည်။ ။

ကောင်လေးများ ၏ မျက်ဝန်းဝယ် ထိန်လန့်တုန်လှုပ်မှုများ ပေါ်လွင်နေကြသည်။ ။ သို့သော် ယောက်ျားကလေး သတ္တိကြောင့် မျက်ရည်များ ကတော့ ကျဆင်းမလာကြချေ။

ထိုအခိုက်အတန့် လေးမှာ ပင် ပဇ္ဇန်မိုးမင်းက ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်ကြီးမောင်းပြီး ဝုန်းခိုင်းကြ ရွာသွန်းချ လိုက်လေသည်။ ။ မိုးရေမိုးစက်တို့ က နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီး၏ သွပ်မိုးပေါ်သို့ အရှိန်အဟုန် ပြင်းစွာ ကျဆင်းလာသောအခါ အိပ်ခန်းညည်းညူသံတို့ ကို မကြားရတော့ပေ။ အမှန်တော့ ညည်းညူသံတို့ သည် ထစ်ချုန်းမိုး၏ အုပ်စိုးမှုအောက်မှာ ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

‘ကိုကြီး’

နှစ်ခါလည် ညီလေးကိုချီပိုးထားသော ဒေါနဦး၏ လက်ဝဲဘက်၌ ထ
နောင်းညိုက ကပ်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

ထနောင်းညိုပေါင်ပေါ်သို့ ကျော်စံကားက ခေါင်းတင်တိုးဝင်သည်။ ။

‘ဘာလဲ ကိုလတ်’

ဒေါနဦးက ထနောင်းညိုကို မေးလိုက်သည်။ ။

‘မေမေ ဘာလို့ အော်နေတာလဲ’

‘နာလို့ ပေါ့ ဗိုက်နာလို့’

ဒေါနဦးက ထနောင်းညို၏ မေးခွန်းကို သူနားလည်သလို ဖြေလိုက်
သည်။ ။ ထိုအခါ ထနောင်းညိုပေါင်ပေါ်မှ ကျော်စံကားက ခေါင်းလေး
ထောင်ကာ

‘မေမေ ဗိုက်ဗိုက်ကြီးနာတာ ညီမလေးက ထွက်လာမှာ မို့လို့ ပေါ့
နော် ကိုလတ်’

‘အင်း’

ထနောင်းညိုက ကျော်စံကား၏ ခေါင်းကလေးကို ပြန်လှဲအိပ်နေစေ
ပြီး လျှပ်ပန်း လျှပ်နွယ်တို့ လင်းလက်သွားသော ကောင်းကင်ကြီးကို ကြ
ည့်ကာ စိတ်ထဲ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်အားငယ်သွားသည်။ ။

ခုအချိန် အားကိုးရမည့်သူက ကိုကြီးဒေါနဦးသာလျှင် ရှိသည်။ ။ ကို
ကြီးသည် ညီလေး သော်ကဆန်ကို ပေါင်ပေါ်တွင် သိပ်ထားပြီး ဘယ်လ
က်ဖြင့် ထနောင်းညိုကို ဖက်ထားလိုက်သည်။ ။

‘ဖေဖေကလည်း ကြာလိုက်တာ’

‘အမလေး အမေရေ...’

မိုးစက်မိုးပေါက်များ သွပ်ခေါင်မိုးပေါ် တဖြောင်းဖြောင်း တဂျောင်း
ဂျောင်း ခုန်ပေါက်ဆင်းသံကြားက ဖောက်ထွင်းထွက်ပေါ် လာသော
မိခင်၏ အသံနက်ကြီးကြောင့် ဒေါနဦးပင်လျှင် ကြက်သီးမွေးညင်း ထ
သွားပြီး ငိုချင်လာသည်။ ။

ထနောင်းညိုကတော့ ငိုလေပြီ။ ထနောင်းညို ငိုပြီဆိုတော့ ထနောင်း
ညိုပေါင်ပေါ်မှာ ခေါင်းတင်ပြီး အိပ်ရန် တာရှုနေသော ကျော်စံကား
သည် ထနောင်းညို ပေါင်ပေါ်သို့ လူတစ်ကိုယ်လုံး တက်ထိုင်ကာ ထနော
င်းညိုကိုဖက်ပြီး ငိုချ လိုက်လေသည်။ ။ ထိုအခါ ဒေါနဦးပေါင်ပေါ်မှ နှစ်
ခါလည် လူမမည်လေး သော်ကဆန်များ ထိတ်လန့်တကြား လန့်နိုးပြီး ငို
လေသည်။ ။

ကလေးများ ၏ ငိုသံက ကြွက်ကြွက်စီကာ ပေါ်ထွက်လာချိန်၊
လေနီကြမ်းက ခပ်ရမ်းရမ်း မွှေ့လိုက်ရာ လျှပ်စစ်မီးများ ပြတ်တောက်
သွားပြီး အမှောင်ထဲသို့ ရုတ်ခြည်း ကျရောက်သွားသည်။ ။

ဒေါနဦးမှာ ညီများကို လက်နှစ်ဘက်နှင့် သိမ်းပိုက်ထားလိုက်သည်။ ။
ထိုအချိန်...

အူဝဲ... အူဝဲ... အူဝဲ ...

အာခေါင်ခြစ်ကာ မိုးထစ်ချုန်းသံကို ဖောက်ထွင်းထွက်လာသော လူ
သားသစ်ကလ၏ လောကကို စိန်ခေါ်လိုက်သံကြောင့် သူတို့ အားလုံး၏
မျက်ရည်များ သည် စီးဆင်းရာမှ ရပ်တန့်သွားလေတော့သည်။ ။

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

‘ဟာ ကိုကြီးရာ။ ကျဉ်းတယ်ဗျာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ် ကစားရမှာလဲဗျ’

စိုးဇလပ်က တိုက်ခန်းထဲဝင်ဝင်ချင်း စိတ်မသက်သာစွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ ။

ကိုကြီးဒေါနဦးက -

‘ကျဉ်းတာတွေကျပ်တာတွေ နောက်မှ ပြော လောလောဆယ်ပစ္စည်းတွေသွားဝိုင်းသယ်၊ ကိုလတ်က ကားပေါ်မှာ ပစ္စည်းကျန်မကျန် စစ်ဆေး၊ ကိုကြီးက ဒီမှာ တစ်ခါတည်း နေရာချထားလိုက်မယ်။ ဒေါ်မယ်က ကျွန်တော်နဲ့ ပဲနေ၊ သွား... ဆင်းတော့ အငယ်ကောင်’

ကိုကြီးဒေါနဦး၏ စကားကို စိုးဇလပ်မလွန်ဆန်ရဲ။

ကိုကြီးကို သူတို့ ညီအစ်ကို အားလုံးသည် ချစ်ကြောက်ရိုသေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ သူတို့ ညီအစ်ကိုမှ မဟုတ်။ ဦးလေးမောင်နှင့် ဒေါ်မယ်ဥပင်လျှင် နာခံသည်။ နာခံလောက်အောင်လည်း ကိုကြီးဒေါနဦးသည် မှန်ကန်သော အလုပ်ကိုသာ လုပ်တတ်သူဖြစ်သည်။ ။

စိုးဇလပ်တို့ ပြောင်းလာသည် ကို ကျန်တိုက်ခန်းများက ဝရန်တာမှ ခေါင်းပြုကာ အလျှိုလျှို ချောင်းကြည့်ကြသည်။ ။ မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ‘ဘာလိုအပ်သေးသလဲ’ ‘ဝိုင်းကူသယ်ပေးရမလား’ ဟု မမေး

ကြချေ။

အလုပ်သမားက သုံးယောက်ငှားထားသည် ။ ကတ်ထူစက္ကူပုံးများ ဖြင့် ပစ္စည်းများကို ထည့်ခဲ့သည် ။ ခုတင်က ဆင်တူ၍လုံး။

ဒါက ကိုကြီးဒေါနက ရန်ကုန်အရင်ဆင်းနှင့်ပြီး မှာ ယူထားခြင်း ဖြစ်သည် ။ နယ်မှ ကားရောက်လာချိန်နှင့် တစ်ဆက်တည်း ဆိုတော့ အလုပ်သမားခ သက်သာသည် ဟု အသေးစိတ်က အစတွက်သော ကိုကြီးဖြစ်သည် ။ တစ်နာရီပင် မပြည့်တတ်ခင် ပစ္စည်းများအားလုံး အိမ်ပေါ်ရောက်ကုန်သည် ။

‘ကိုလတ် ပစ္စည်းတွေ စစ်စမ်း၊ ဒေါ်မယ် ကားဆရာနဲ့ အလုပ်သမားတွေကို စီပလပ်စ် တိုက်လိုက်ပါဦး’

ကားဆရာနှင့် စပယ်ယာက သူတို့ နယ်မှ ဖြစ်သည် ။ အလုပ်သမား ဂဦးကတော့ ပရိဘောဂဆိုင်မှ ဖြစ်သည် ။

‘အကုန်လုံး စုံတယ် ကိုကြီး’

‘ဟုတ်ပြီ ဒါဆို ကိုထွေး ကိုကြီးပိုက်ဆံအိတ်ပေးစမ်း’

ငွေကိုင်ကိုထွေး သော်ကဆန်က ကိုကြီး၏ လက်ထဲသို့ ယောက်ျားကို င် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထည့်ပေးလိုက်သည် ။

ကိုကြီးက ငွေအထပ်လိုက် ရေတွက်ပြီး ကားဒရိုင်ဘာလက်ထဲ ထည့်လိုက်သည် ။ နောက် အလုပ်သမားဂယောက်ကိုလည်း တစ်ခါတည်း ငွေရှင်းပေးလိုက်သည် ။

သူစိမ်းများ ပြန်သွားသည် နှင့် သံပန်းတံခါးကို ပိတ်ပြီး သစ်သားတံခါးကိုပါ ပိတ်လိုက်သည် ။

‘ဟင်း ... ကျဉ်းကျပ်လိုက်တာ ထောင်ထဲ ရောက်သွားသလိုပဲ’

စိုးဇလပ်က အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ဦးထုပ်ကိုချွတ်ကာ ၎င်းနှင့်ပင် ယပ်ခတ်ပြီး ပြော လိုက်လေသည်။ ။ ကိုကြီးဒေါ်နဦးက သူ့ဘက် ဆတ်ခနဲ့ လှည့်ကာ

‘အငယ်ကောင် ဘာပြောလိုက်တာလဲ’

‘ဟို...’

ကိုကြီး၏ လေသံနှင့် အသံကြောင့် စိုးဇလပ် အမြီးကုပ်သွားသည်။ ။ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့နှင့် အသံပင် မထွက်ရဲတော့...။

‘မဟိုနဲ့ ... မင်း ထောင်ထဲရောက်ဖူးလို့ လား ရောက်ဖို့ အကြောင်းကော ရှိသလား နှုတ်က ပေါ့ပေါ့ဆဆနဲ့ အပြောင်အပြက်ပြောတာမျိုး ဖြစ်ပါစေ နမိတ်မရှိတဲ့ စကား နိမ့်ပါးပြီး ဒုက္ခရောက်စေတဲ့ မကောင်းတဲ့ စကားမျိုး နောက်မပြောမိစေနဲ့ ကြားလား။ ကိုလတ် မင်းအငယ်ကောင်ကို ဘယ်လို ထိန်းသိမ်း အုပ်ချုပ်သလဲကွာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ကိုကြီး ကျွန်တော် ညံ့ဖျင်းသွားလို့ ပဲ ထားလိုက်ပါတော့’

ကိုလတ်ထနောင်းညှိုက ကိုကြီး၏ မကျေနပ်ချက်ကို သူ့အပေါ်သို့သာ စုပြုံ ကျရောက်စေသည်။ ။

ကိုကြီးဒေါ်နဦးက

‘ကိုင်း ပစ္စည်းတွေကို နောက်မှ နေရာချမယ်။ လောလောဆယ် ရေခဲသေတ္တာကို အရင်ဆင်လိုက်တော့ ကိုငယ်။ ကိုထွေးက Hot plate နဲ့ Rice cooker ဆင်ဖို့ လုပ်ပေးလိုက်။ ဒေါ်မယ်နဲ့ ဦးလေးမောင် ဘုရားစင်ကို အရင်ပြင်ထားလိုက်ပါ။ ကိုလတ်က ဘယ်ပစ္စည်း ဘယ်လို နေရာချရမ

လဲဆိုတာ စိစဉ်ထားလိုက်။ အငယ်ကောင်ကတော့ ရေချိုးနိုင်အောင် ရေချိုးခန်းသုံး ပစ္စည်းပုံးကို အရင်ဖြည့်။ နောက် ထမင်းစားဖို့ ပုံးနဲ့ အဝတ်အစားသေတ္တာကို အရင်ဖြည့်ထား။ ပစ္စည်းစာရင်းက ကိုလတ်ဆီမှာ နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုကြီး’

‘ကိုကြီး ဒီနေ့လယ်စာအတွက် အပြင်သွားဝယ်လိုက်မယ် ကိုထွေး Rice cooker ရရင် ထမင်း တည်ထားလိုက်တော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုကြီး’

‘အငယ်ကောင် တံခါးလာပိတ်၊ နှစ်ထပ်စလုံးပိတ်ထား။ ကိုကြီးပြန်လာရင် သုံးချက်ခေါက်မယ်’

‘ဘဲလ်ရှိသားနဲ့’

‘ရှိ ရှိ ပစ္စည်းတွေ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေချိန်မှာ ဘယ်သူစိမ်းမှ အဝင်မခံနဲ့ ဦးအားလုံးကြားလား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ညီအစ်ကို လေးယောက်စလုံးက တညီတညွတ်တည်း ‘ဟုတ်ကဲ့’လိုက်မှ ကိုကြီးဒေါနဦးသည် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသွားလေသည် ။ ယခုမှ အားလုံး အသက်ရှူချောင်သွားသလို သက်ပြင်းချသူကချ၊ ပင့်သက်ရှိုက်သူက ရှိုက်နှင့် ဖြစ်သွားလေသည် ။

‘ကိုကြီးကဗျာ အသက်မကြီးသေးဘူး အဘိုးကြီးကျနေတာပဲ ပွစိပွစိနဲ့’

စိုးဇလပ်က မနေနိုင်ဘဲ ပြောလိုက်ရာ ဦးလေးမောင်က...

‘ကိုကြီးက ဒီလို စည်းကမ်းရှိလွန်းလို့ မင်းတို့ ခုလို လူတန်းစေ့နေနိုင် တာပေါ့ အငယ်လေးရာ မင်း ကိုကြီးရဲ့ စေတနာကို နားလည်ထား။ ဘယ်တော့မှ မစော်ကားမိစေနဲ့ ’

စိုးဇလပ်က ပခုံးတွန့်ကာ

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ ကျွန်တော့်ကိုဆိုရင် အားလုံးက အပြစ်ချည်းပဲ မြင် နေကြတာပဲ ဘာလုပ်လုပ် ဘာပဲပြောပြော အကောင်းကို မမြင်ကြဘူး’

‘အဲဒါ မင်းကောင်းစေချင်လို့ မှတ်ပါ အငယ်ကောင် လာလာ ကိုကြီး ခိုင်းထားတာ ပြီးအောင် လုပ်ရအောင် ရေချိုးခန်းသုံး ပစ္စည်းပုံးက နံပါတ် ၁၅မှာ အဲဒါ အရင်ဖြေ။ မီးဖိုချောင်သုံးတွေထဲက နေ့စဉ် ပန်းကန် ခွက် ယောက်ပုံးက ၉နဲ့ ၁၀ အဲဒါဖြေ။ လောလောဆယ် ဝတ်ရန်က လက်ဆွဲအိတ် ၅။ ဒါတွေ အငယ်ကောင်ဖြေ။ ဘုရားစင်ပစ္စည်းက နံပါတ် ၁တဲ့ ။ ဦးလေးမောင် ဖြေလိုက်။ ဘုရားပန်းကို ကိုကြီး ရေချိုးခန်းမှာ ရေ စိမ်ထားတယ်။ ဒေါ်မယ်ပဲ လုပ်လိုက်တော့ဗျာ’

ကိုလတ် ထနောင်းညှိုကတော့ လူအေးဖြစ်သည် ။ အိမ်၏ ငွေနှင့် စာ ရင်းကိုင်ဖြစ်သည် ။

စိုးဇလပ်က အတွင်းလှေကားမှ အပေါ်ထပ်သို့တက်ပြီး ကြည့်လိုက် သည် နှင့်

‘ဟာ ... ကိုငယ် ကိုထွေး၊ အပေါ်ထပ်မှာ လေ လသာဆောင်ရှိတယ် ဗျ ပွတာပဲ စွန်လွှတ်လို့ ရပြီဗျ ညဘက် ဂီတာတီးလို့ ရပြီ’

စိုးဇလပ်သည် လွတ်လပ်မှုကို ခံမင်သည် ။ စိတ်အလိုလိုက်ကာ လေ ဟု နံဆန်ကာ ပျံသန်းချင်သော ငှက်ငယ်ပမာဖြစ်သည် ဟု ထနောင်းညှို က နားလည်သည် ။

ကိုယ်နှင့်ကိုးကွယ်ကောင်း စိုးရိမ်အသံ ကြားလိုက်သည်
နှင့် အလုပ်လုပ်နေရာမှ ဖင်တကြွကြွဖြစ်နေရာ ဟောင်ကောင်ပုံ နှစ်လွှာ
တိုက်ခန်း၏ အပေါ်ထပ်ကို ပြေးတက်လိုသော်လည်း သူ့အားလှမ်းကြည့်
ကာ သူ့ခွင့်ပြုချက် တောင်းခံကြောင်းကို ထနောင်းညှိက သဘောပေါက်
သဖြင့်

‘ကဲ ကဲ သွားကြည့်လိုက် ခဏပဲ ချက်ချင်း ပြန်ဆင်းခဲ့ ကိုကြီးစိတ်တို
အောင် မလုပ်မိစေနဲ့ ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုလတ်’

နှစ်ကောင်သား ဇောင်းမှ လွှတ်သော မြင်းနှစ်ကောင်အလား အပေါ်
ထပ်သို့ ပြေးတက်သွားလေသည် ။ ထနောင်းညှိက ပင့်သက်ရှိက်ပြီး
အိပ်ခန်းအနေအထားကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သည် ။

အပေါ်ထပ်တွင် ဘုရားခန်းနှင့် အိပ်ခန်းသုံးခန်း၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်
သာနှင့် ၎င်းနားမှ အပေါ်ထပ်ရေလှောင်ကန်နှင့် လသာဆောင်ကို တက်
သော ကြောင်လိန်လှေကားနှင့် ထွက်ပေါက်ရှိနေရာ ထနောင်းညှိက လို
က်တက်လိုက်သည် ။

ရန်ကုန်မြို့လယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အမြင့်လေ၏ တိုးဝေမှုက အေး
ပြီး အနံ့အသက် ကင်းနေသဖြင့် ထနောင်းညှိ သဘောကျသွားသည် ။
သို့သော် မခံစားအား။ လသာဆောင်၏ အုတ်တံတိုင်းမှ ရပ်ကာ ဟိုဟိုဒီ
ဒီကြည့်ကာ စပ်စုနေသော ညီသုံးကောင်အား

‘ဟေ့ကောင် သုံးကောင် တော်လောက်ပြီ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်ဆက်လုပ်
တော့ ညရောက်မှ ခံစားကြတော့’

‘ခင်ဗျာ ဟုတ်ကဲ့ လာပါပြီ’

စိုးဇလပ်က အော်လိုက်ပြီး သူ့ဘက်လှည့်ကာ အလေးပြုလေသည်။ ။

ထနောင်းညို ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။ ပေါ့ရွတ်ရွတ်နှင့် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပျော်ရွှင်စွာနေတတ်သော စိုးဇလပ်ကို သူခွင့်လွှတ်ပြီးနှင့် ပြုံးကာ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

အားလုံး၏ ရင်ထဲ၌ စိုးဇလပ်သည် သာ နေရာအပြည့်ယူထားသည်။ ။ သို့သော် ဘယ်သူကမှ စိုးဇလပ်ကို မျက်နှာသာမပေးရဲကြချေ။ ။ အငယ်ကောင်စိုးဇလပ်ကတော့ ရွက်ကျပင်ပေါက်လို ကျရာနေရာ၌ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်အပင်ပေါက်တတ်သည့် အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ ။ လေလေး တချွန်ချွန်နှင့် သူလုပ်စရာ ရှိတာကို ဆက်လုပ်နေလေသည်။ ။

ဒေါ်မယ်ဥက အငယ်ကောင်နား ရစ်သီရစ်သီနှင့် အကူအညီပေးတတ်လေသည်။ ။

ဒါကလည်း ကိုကြီးဒေါ်နဦးမရှိမှ ဖြစ်လေသည်။ ။

ခုနေ့များ တစ်ယောက်ယောက်က ‘ကိုကြီး လာပြီဟေ့’လို့ အော်လိုက်ကြည့် ‘ဟဲ့ ပလုပ်တုတ် လာပြီ’ဟု ဒေါ်မယ်ဥ ယောင်လိမ့်မည်။ ။

သူတို့ ဝိုင်းရယ်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် တကယ်တမ်း ကိုကြီးပြန်လာလျှင် သူတို့ နားရွက်တောင်မခတ်ရဲချေ။ ။

‘အငယ်ကောင်က မင်းတို့ နဲ့ တူတာ မဟုတ်ဘူး ... သိပ် အကြမ်းပတမ်း မခိုင်းကြနဲ့ ကလေးတို့ ’

ဒေါ်မယ်ဥက ကိုကြီးမရှိခင် သူတို့ အား လှမ်းဆရာလုပ်လိုက်သည်။ ။

အငယ်ကောင်က -

‘ဟုတ်တယ် ... ကျွန်တော် ဘုရားပန်း ဝိုင်းလဲပေးမယ်နော် ဒေါ်မယ်’

‘အေး အေး လဲ လဲ ... ဒေါ်မယ် ပန်းကန် ခွက်ယောက်တွေ ထုတ်ပြီး ဆေးထားလိုက်မယ်’

ဒေါ်မယ်နှင့် အငယ်ကောင် အပေးအယူ တည့်သွားကြလေသည်။ ။

ထနောင်းညို ဘာမှ မပြော။

သူ့ကိုတော့ အငယ်ကောင်က မကြောက်ချေ။ နွဲ့ဆိုးပင် ဆိုးချင်သေး။

အောက်ထပ်၌ အိပ်ခန်းတစ်ခန်းပဲ ရှိသည်။ ဒီအခန်းကို ဦးလေးမောင်နှင့် ဒေါ်မယ်ဥတို့ လင်မယားကို ပေးထားလိုက်မည်။

အပေါ်ထပ် သုံးခန်းကတော့ ကိုကြီးလာမှ ကိုကြီး စီစဉ်သလို နေရမည်ဖြစ်သဖြင့် -

‘ခုတင်တွေ အပေါ်ထပ်သာ ပို့ထားလိုက်တော့’

‘တစ်ခါတည်း ထည့်လိုက်မယ်လေ ကိုလတ်’

ကိုထွေးကပြောရာ ထနောင်းညိုက ဖျတ်ခနဲ စဉ်းစားမိလိုက်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကိုကြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စောင့်မနေဘဲ -

‘ကောင်းပြီ ခေါင်းရင်းဘက်နှစ်ခန်းကို နှစ်လုံးစီသွင်း၊ တစ်ခါတည်း ဆင်လိုက်၊ ခြေရင်းဘက်ကို တစ်လုံးတည်း သွင်းလိုက်၊ အဝတ်ဗီရိုတွေ အဲဒီအခန်းထဲ ထည့်လိုက်၊ မှန်ဗီရိုပဲ ဘုရားခန်းမှာ ထားမယ်’

ထနောင်းညို သူ့စိတ်ကူးနှင့်သူ တစ်ခါတည်း နေရာချခိုင်းလိုက်ပြီး နောက် သူ့အောက်ထပ်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့သည်။ ။ ထမင်းစားခန်း တစ်ဝိုက်က ကတ်ထူပုံးများကို လူသွားလမ်း၌ ကပ်ကာ ထပ်ထားလိုက်ပြီး ထမင်းစားပွဲကို ဦးလေးမောင် အကူအညီနှင့် ခင်းလိုက်သည်။ ။

ရှစ်ယောက်စားပွဲ ဖြစ်သည်။ ။ အကုန် အသစ်ဖြစ်နေသည်။ ။ ကိုကြီးသည် အလွန်စေ့စပ်သေချာသူ ဖြစ်သည်။ ။ တစ်ပြည်ဝင်ထမင်းအိုးလည်း ကျက်လေပြီ။ ရေနွေးအိုးလည်း ဆူပြီ။

ဒေါ်မယ်က ထမင်းပန်ကန်နှင့် ဇွန်းခက်ရင်းများ လိုက်ချလိုက်သည်။ ။

နောက် ကိုကြီးဝယ်လာလျှင် ဟင်းများ ထည့်နိုင်ရန် ပန်းကန်များ အဆင်သင့် ပြင်ထား လိုက်လေသည်။ ။

သူတို့ မိသားစု ယခုလို စည်းစနစ်နှင့်နေနိုင်ခြင်းမှာ ကိုကြီးကြောင့် ဆိုခြင်းကို သူတို့ အားလုံးသိနေကြသဖြင့် ကိုကြီးကို ချစ်ကြောက်ရိုသေစွာဖြင့် ဖခင်တစ်ဦးပမာနှင့် မိခင်တစ်ဦးကဲ့သို့ပင် အားထားနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ကိုကြီး၏ စကားဆိုလျှင် အားလုံးက မပယ်ရှားရဲချေ။ စိုးလပ်ကသာ ကလေးပီပီ တစ်ခါတစ်ရံ ဆင်ခြေပေးချင်သည်။ ။ ကိုကြီးက စိုးလပ်ကို မျက်နှာသာ မပေးသော်လည်း ဆူသည်။ အော်ငေါက်သည် ကလွဲ၍ တစ်ခါမှ လက် မပါဘူးချေ။

သူနှင့် ကိုငယ်၊ ကိုထွေးတို့ က ကိုကြီး၏ လက်သီးစာကို မြည်းစမ်းခဲ့ဖူး ကြလေသဖြင့် ကိုကြီးကို ဖြိုကာ အကြောက်ကြီး ကြောက်ကြသည်။ ။

ဒေါက် ... ဒေါက် ... ဒေါက်

တံခါးဆင့်ခေါက်သံ သုံးချက်ကြောင့် သူ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး -

‘ကိုကြီးပြန် လာပြီ ဦးလေးမောင်ပဲ ဖွင့်လိုက်ပါ’

ဟု ကျန်ညီများ ကြားရန် အသံပြုသတိပေး လိုက်လေသည်။ ။

အခန်း (၂)

စိုးဇလပ်က အပြာနုရောင် သုတ်ထားသော အခန်းကို မကြိုက်။

ပန်းနုရောင်လေး ဒါမှ မဟုတ် အဝါနုကလေးဆိုရင် ကောင်းမှာ ပဲဟု
တွေးမိသော်လည်း ထုတ်မပြောရဲပေ။

ကိုကြီးဒေါနဦး စိတ်ကြိုက် ကြိုပွိုင့်နှင့်ဝယ်ပြီး သူ့စိတ်တိုင်းကျ
အခန်းဖွဲ့စည်းပြင်ဆင်၊ ဆေးရောင် သုတ်ထားခိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

အိပ်ခန်းတံခါးများကို သော့ချ မအိပ်ရဟု ကိုကြီးက အမိန့်ထုတ်ထား
သည်။ ။

ကိုကြီးဒေါနဦးနှင့် ကိုလတ်ထနောင်းညှိက ခေါင်းရင်းဘက်အခန်း။

အလယ်ခန်း၌ ကိုငယ်ကျော်စံကားနှင့် ကိုထွေးသော်ကဆန်။

ခြေရင်းခန်း၌ သူတစ်ယောက်တည်း။

တစ်ယောက်တည်းဟု ဆိုသော်လည်း လွတ်လပ်စွာ နေရလိမ့်မည်မ
ထင်နှင့်။ အဝတ်ဖိရိုကြီးသုံးလုံးက စီတန်းကာ နေရာယူထားသဖြင့် အစ်
ကိုလေးယောက်လုံး အဝတ်လဲလျှင် သူ့အခန်းသို့ပင် ဝင်ရပေမည်။

ခုတင်ဘေး၌ စာကြည့်စားပွဲနှင့် စားပွဲတင် မီးအုပ်ဆောင်းလေးရှိနေ
သည်။ ။

ဂီတာသံ ကြားရသည် ။ အစ်ကိုတွေကတော့ မောမောနှင့်

အိပ်မောကျနေလောက်ပြီ။ သူတို့ က ဘာပဲပြောပြော သူ့ထက်တော့ ပင် ပန်းကြသည် ။

ခေါင်းလည်း သုံးရသည် ။ လုပ်အားလည်း သုံးရသည် ဆိုတော့ မောမောနှင့် အိပ်မောကျနေလောက်ပြီဟု စိုးဇလပ်က တွက်ပြီး ကြောင်လိမ်လှေကားလေးမှ လသာဆောင်သို့တက်ခဲ့သည် ။

ထင်သားပဲ။

စိုးဇလပ်ထင်လျှင် လွဲခဲ့သည် ။ သူတို့ ပစ္စည်းသယ်နေစဉ် မျက်နှာချင်းဆိုင် အခန်းမှ ကောင်လေးတစ်ယောက် ချောင်းကြည့်သည် ။

‘ဟေ့ ဘော်ဒါ ကိုယ်ဝိုင်းကူရမလား’

ဟု မေးဖူးသည် ။

ကိုကြီးကို ကြောက်သဖြင့် သူက အသံပင်မထွက်ရဲဘဲ ခေါင်းခါပြလိုက်သည် ။

‘မင်းတို့ က အထာကိုင်နိုင်တာပေါ့ ညီအစ်ကိုချည်း ငါးယောက်တောင်ကိုးကွ’

ဟု ကောင်ကလေးက လှမ်းပြောသေးသည် ကို အမှတ်ရမိသည် ။ ကောင်လေးက ဖြူဖြူချောချော။ သူနှင့်ရွယ်တူဖြစ်သည် ။ သူငယ်ချင်းရပြီဟု ဆိုကာ သူ့အလွန်ပျော်ခဲ့သော်လည်း ကိုကြီးကို ကြောက်သဖြင့် အမြီးကုပ်နေရသည် ။

ကောင်လေးနှင့် သူတို့ လသာဆောင်ကို ၅ပေအမြင့်ရှိ အုတ်တံတိုင်းက ကာခြားထားသည် ။ အုတ်ရေလှောင်ကန် တစ်ခုက ရှိနေသည် ။ ထိုရေလှောင်ကန်ပေါ်သို့ သူတက်လိုက်သည် ။ ဂီတာသံက ရပ်သွားပြီး သူ့

အား လှမ်းကြည့်လိုက်သော ကောင်လေးကို သူတွေ့လိုက်ရသည် ။

‘ဟေ့ ဘော်ဒါ’

ကောင်လေး၏ အသုံးအနှုန်းအတိုင်း သူပြန်သုံးလိုက်သည် ။

‘အေး အတော်ပဲ ကိုယ်လည်း မင်းကိုတွေ့ချင်နေတာ’

ကောင်လေး၏ တုံ့ပြန်မှုကလည်း အားရစရာကောင်းလေသည် ။

သူကဲ့သို့ပင် အုတ်ကန်ပေါ်မှ တစ်ဆင့်တက်ပြီး နယ်နိမိတ်အဖြစ် ပိုင်းခြားထားသော အုတ်တံတိုင်းပေါ်၌ တင်ပလွှဲထိုင်လိုက်ကြရင်း ခေါင်မိုးစွန်း မျက်နှာကြက်၌ ထွန်းထားသော ညမီးရောင်၊ သူတို့ ဘက်က အစိမ်းရောင်နှင့် ဟိုဘက် ကောင်လေးအခန်းမှ အဝါရောင်အားကို လည်းကောင်း၊ ဆန်းလသော်တာ အကွေးလေးနှင့် ကြယ်တာရာတို့ ၏ အလင်းရောင်ပျပျအားကို လည်းကောင်းယူကာ သူတို့ နှစ်ဦး တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည် ။

ကောင်လေးကလည်း ဖြူဖြူချောချောနှင့် အရပ်က သူ့ထက်ပင် ပိုမြင့်ချင်သေးသည် ။

‘မင်းလာမယ်လို့ ငါထင်လို့ တမင် ဂီတာတီးရင်း စောင့်နေတာ’

‘အေးကွ ငါလည်း မနက်ကတည်းက မင်းနဲ့ စကားပြောချင်နေတာ ဒါပေမဲ့ ငါ့ကိုကြီးကို ကြောက်လို့ ကွ’

‘အေးကွ မင်းကိုကြီးကိုတော့ ငါတို့ က မြင်နေကျပဲ သူ တိုက်ခန်းလာပြင်နေကတည်းက တွေ့နေတာ သူ့မျက်နှာထား တင်းလွန်းလို့ ငါ့အစီမံက သွားအရောမဝင်ရဘူး မှာ ထားလို့ ငါလည်း မရောရဲဘူး’

‘ဟုတ်မယ် ငါ ယုံပါတယ် မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ’

‘ဇွဲကောင်းထက် မင်းကော’

‘စိုးလပ်’

‘ဘယ်နှတန်းလဲ’

‘ဆယ်တန်းဖြေခဲ့တယ်’

‘ဘယ်က ပြောင်းလာတာလဲ’

‘တောင်ကြီး မင်းတို့ ကော ဒီမှာ နေတာကြာပြီလား’

‘မကြာသေးဘူး ဒီတိုက်က တိုက်သစ်ဆိုတော့ မမက လာပြင်ပြီး ပြောင်းလာတာ ဆယ်ရက်ပဲရှိသေးတာ’

‘မမ’

စိုးလပ်နားထဲ စိမ်းသော အခေါ်အဝေါ်သစ်လေးတစ်ခု ဝင် လာလေ သည်။ ။

‘ဟုတ်တယ် ငါတို့ က မောင်နှမနှစ်ယောက်တည်းနေတာ မိဘတွေ က တောင်ငူမှာ ကွ။ ဒီတိုက်ခန်းက ကျောင်းလာတက်ဖို့ ဝယ်ပေးထား တဲ့ တိုက်ခန်းပဲ။ ငါလည်း ဆယ်တန်းဖြေခဲ့ပြီးသား’

‘ဒီဘယ်နှလုံးမှန်းထားလဲ’

စိုးလပ်က မေးလိုက်သည်။ ။ ဇွဲကောင်းထက်က ရယ်ကျဲကျဲနှင့်

‘မှန်းထားတာကတော့ အော်လီဒီပဲ ဘယ်လောက်ရမလဲ ဆိုတာ တော့ အောင်စာရင်း ထွက်မှ သိမှာ ပဲ မင်းကော’

‘ငါလည်း မင်းလိုပဲပေါ့ကွာ’

‘အိုကေ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ကစပြီး မင်းနဲ့ ငါ သွေးသောက်ညီအစ်ကို ဖွဲ့လို

က်ပြီကွ’

ခွဲကောင်းထက်က ညာဘက်လက်ဝါး ထောင်လိုက်သည် ။

စိုးဇလပ်ကလည်း လက်ထောင်ကာ လက်ဖဝါးချင်း ဖြောင်းခနဲ ရိုက်
လိုက်ကြသည် ။

‘ဖြောင်း’

‘စိုး မင်းအစ်ကိုတွေ အကြောင်း ပြောပြပါဦး ငါ့အစ်မကို ပြောပြရ
အောင် ငါ့အစ်မက မာနကြီးသလိုနေပေမဲ့ စပ်စုတတ်တယ် မိန်းမသဘာ
ဝကိုးကွ’

စိုးဇလပ်က သူ့အား ‘စိုး’ဟု ကမ္မည်း တင်လိုက်ခြင်းကို ကျေနပ်သွား
သည် ။

ထို့ကြောင့် သူကလည်း -

‘ခွဲအစ်မအကြောင်း အရင်ပြော မင်းက တစ်ဦးတည်းသောအစ်မဆို
တော့ ကိုယ့်ထက်တော့ လေကုန်သက်သာမှာ ပဲ’

‘မင်းက ရယ်စရာ ပြောတတ်သားပဲ အင်း ပြောမယ်ကွ။ မမနာမည်
က သီရိကျက်သရေတဲ့ ။ အမ်စီဝမ်းမှာ တက်နေတယ်။ ဒီနှစ် ဖိုင်နယ်ပဲ
အမ်စီကွင်းပေါ့’

‘ဟာ တော်တော်ချောမှာ ပဲ မမြင်ဖူးသေးဘူး’

‘ဘယ်မြင်ဖူးမလဲ ညီအစ်ကိုငါးဖော်ဆိုတော့ မမတောင် မျက်လုံးပြူး
သွားပြီး ကြွက်ညီနောင် ငါးဖော်ပါလားဆိုပြီး ချောင်းကြည့်ရုံပဲ ကြည့်ရဲ
တယ်’

‘ဟတ် ဟား ဟား’

စိုးလပ် သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်ပြီးမှ အခြေအနေကိုသတိရကာ ပါးစပ်ပိတ်လိုက်သည်။ ။

ကိုကြီး မနိုးလောက်ပါဘူးဟု တွေးမိလိုက်မှ စိတ်သက်သာရာရသွားသည်။ ။

‘ကိုင်း မင်းနောင်တော်တွေအကြောင်း ပြောပါဦး’

‘ကိုကြီးက ဒေါနဦး၊ ဆယ်တန်းအောင်ပြီး စီးပွားရေးပဲ လုပ်ပြီး အဝေးသင်ကို ဥပဒေဘွဲ့ယူခဲ့တယ် တောင်ကြီး- ရန်ကုန် အဝေးပြေး ကုန်တင်ကား ထောင်ထားတယ်။ ကိုကြီးက ငါတို့ ရဲ့ အဖေဆိုလည်း မမှားဘူး’

စိုးလပ်၌ ပြောစရာစကားများက သူတကာထက် ပို၍ ရှိနေလေသည်။ ။ ဇွဲကောင်းထက်က သူ့စကားကို စိတ်ဝင်စားသွားပြီး

‘မင်းမိဘတွေကကော’

‘အမေက ငါ့ကိုမွေးရင်း ဆုံးသွားတယ်။ အဲဒီနေ့မှာ ပဲ ငါ့အဖေက ကားမှောက်ပြီး အောက်ပိုင်း သေသွားလို့ ဒုက္ခိတဘဝရောက်သွားတယ် မိန်းမဆုံးသွားလို့ စိတ်က ဖြေဆည်ရာမရဘဲ အရက်ကျေးကျွန် ဖြစ်သွားလိုက်တာ ကိုကြီး ဆယ်တန်းနှစ်မှာ ပဲ အသည်းရောင် ရောဂါနဲ့ ဆုံးသွားလို့ ငါတို့ ညီအစ်ကိုတွေရဲ့ ဘဝဟာ ကိုကြီးသာ အဖေ၊ ကိုကြီးသာ အမေ၊ ကိုကြီးသာ အစ်ကိုအကြီးဆုံး ဆိုပြီး ဆုံးမမှုအောက်မှာ ရပ်တည်ခဲ့ရတာပဲ’

စိုးလပ်သည် မိသားစုအကြောင်း တွေးမိလိုက်တိုင်း ရင်ဝယ်စူးနှစ်စွာ နာကျင်ခဲ့ရသည်။ ။

ဖခင်ဆိုလျှင် သေသာ သေသွားသည်။ ။ သူ့အား တစ်ခါမှ ကြည်ကြည်

သာသာ မဆက်ဆံခဲ့ဖူးချေ။

သေခါနီး နောက်ဆုံး ကြည့်သွားသော အကြည့်ကတော့ သူ့အား စိတ်မချသော အကြည့်ဟု ဒေါ်မယ်ဥက ပြောပြလေသည်။

သူကတော့ ထိုစဉ်က ဖန်သားသာ ရှိသေးသဖြင့် ဘာမှ နားမလည်ခဲ့။

ဖခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ရှောင်နေဖို့ ပဲ နားလည်တတ်သည်။

‘ဪဖြစ်ရလေ ငါက သိပ်ကိုကံကောင်းတယ် မိစုံဖစုံရှိတယ်။ ငါ့ကို သိပ်ချစ်တဲ့ အစ်မ တစ်ယောက်လည်း ရှိတယ်။ ကိုင်း ... မင်းဘာမှ မပူနဲ့ မင်းမှာ သွေးသောက်ညီအစ်ကို သူငယ်ချင်း ရှိနေပြီလို့ မှတ် ကိုင်း ... ဆက်ပြောပါဦး စိုး’

ခွဲကောင်းထက်က သူ့ကဲ့သို့ သူ့ဘက်သို့ခြေချကာ ပြင်ထိုင်လိုက်ပြီး သူ့ ပခုံးစွန်းကို ဖက်လိုက်သည်။

စိုးဇလပ် ရုတ်တရက် ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် အချင်းချင်း တွေ့ပဲဟု ခံယူလိုက်ပြီးနောက်-

‘ကိုလတ်က ထနောင်းညို၊ သူက ကွန်ပျူတာနဲ့ ကျောင်းပြီးပြီ ဒီမှာ ဆိုင်ဖွင့်မလား သင်တန်းကျောင်းပဲ ထောင်မလား တစ်ခုခုပဲ’

‘နာမည်တွေက လှတယ်ကွာ၊ ကိုကြီးက ဒေါ်နဦး၊ ကိုလတ်က ထနောင်းညို၊ နောက်နှစ်ယောက်ကော...’

‘ကိုငယ်က ကျော်စံကား၊ သူက နည်းပညာတက္ကသိုလ်၊ ဒီကိုပြောင်းဖို့ လျှောက်ထားတယ်။ ကိုထွေးက သော်ကဆန်၊ အမ်စီက သူလည်း ဒီကို အပြောင်းတင်ထားတယ်၊ အတူပါလာတဲ့ ဦးလေးက ဦးလေးမောင်နဲ့ ဒေါ်မယ်ဥတဲ့ လင်မယား။ ဦးလေးမောင်က ကုန်တင်ကားတွေကို လိုက်

ကြီးကြပ်ပေးတယ်။ ဒေါ်မယ်ဥကတော့ ထမင်းချက်ပေါ့’

‘အင်း ... မင်းတို့ ညီအစ်ကိုတွေဘဝက စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ်။ မိသားစုအချို့ဟာ ဒီလို စည်းစည်းလုံးလုံး ရှိခဲ့တယ်နော်’

ဇွဲကောင်းထက်က စိုးဇလပ်အား ရှာဖွေကာ နှစ်သိမ့်လိုက်သည် ။

အမေ့ရင်ခွင်ဆိုတာ မည်ကဲ့သို့ရှိမှန်း မသိရှာခဲ့သော စိုးဇလပ်ကို သူကရုဏာ သက်မိသည် ။

‘ကိုကြီးက စည်းကမ်းကြီးတယ် ... သူဟာ မိသားစုအတွက် အနစ်နာခံပြီး သူဖြစ်ချင်တဲ့ ဆရာဝန်လိုင်းကို စွန့်လွှတ်ပြီး စီးပွားရေးထဲ ခြေစုံပစ်ဝင်ခဲ့ရတယ်။ ကိုလတ်ကတော့ အမေနေရာမျိုးယူပြီး ငါတို့ အငယ်သုံးယောက်အပေါ် နွေးနွေးထွေးထွေး ဆက်ဆံပေးခဲ့လို့ ငါတို့ လည်း နည်းနည်း အသက်ရှူ ချောင်ရတာပေါ့ကွာ။ စကားသိပ်ကောင်းနေလို့ မဖြစ်သေးဘူး ကိုကြီးအိမ်မှာ ရှိရက် ဆိုတော့ အနေအထိုင် ဆင်ခြင်မှ ဖြစ်မယ် ငါပြန်မယ်ကွာ’

ဇွဲကောင်းထက်က သူ့ ပခုံးကို တစ်ချက် ပုတ်လိုက်ပြီး

‘ကောင်းပြီ မင်းကို ငါမတားတော့ဘူး မင်းကို ငါ သိချင်းသိနဲ့ သိပ်မယ် မင်း ဘာသိချင်း ကြိုက်သလဲ ပြော’

‘ချစ်လူမိုက်’

‘အိုကေ ဆီးယူတူမောရီး ဝွတ်နိုက်’

‘ဝွတ်နိုက် ဇွဲ’

သူ အုတ်တံတိုင်းပေါ်မှ ငှပေအမြင့်ရှိ ရေကန်ဘောင်ပေါ်မှ တစ်ဆင့် လသာဆောင်ပေါ်သို့ ကြောင်တစ်ကောင်လို ပေါ့ပါးစွာ ခုန်ချလိုက်ပြီး

နောက် လသာဆောင်မှ ကြောင်လိမ်လှေကားအတိုင်း ဆင်းခဲ့ပြီး
အိပ်ခန်းထဲသို့ အသာဝင်အိပ် လိုက်လေသည်။ ။

အခန်း (၃)

သီရိကျက်သရေသည် မောင်ငယ်ဖွဲ့ကောင်းထက် ပြောပြသော လူ့ခွစာတို့ ညီအစ်ကိုတွေ အကြောင်း ကြားသိလိုက်ရသောအခါ လှေကား အတက်အဆင်း ဆုံမိသောအခါ၌ သူ့အား လုံးဝ မကြည့်ဘဲ မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် ခပ်သုတ်သုတ်ပင် အတက်အဆင်း ပြု လုပ်သွားတတ်သည့် လူ့ခွစာအပေါ် စိတ်ထဲ မကျေမနပ်ဖြစ်ခဲ့ရသမျှတို့ သည် အလိုအလျောက် ကျေပျက်သွားခဲ့သည်။ ။

ထိုမျှမကသေး။ ကရုဏာပင် ဖြစ်မိလေသည်။ ။

ဒေါနဦးတဲ့။ ။

သူ့ထက်တော့ ကြီးနိုင်သည်။ ။ လောကကို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၍ လားမသိ။ အသက်ထက် ပို၍ ရင့်ကျက်နေသယောင်ထင်ရသည်။ ။

သွားရောက်နှုတ်ဆက်ချင်သော်လည်း နှုတ်မဆက်ရဲ။

လူ့ဝှစာက ဘုတောလိုက်မှာ စိုးရိမ်၏။

‘အေးလေ မင်းသူငယ်ချင်းဖြစ်သွားပြီ ဆိုတော့လည်း အိမ်ကိုဝင်ထွက်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း ပြောလိုက်ပါ။ မမတို့ က မောင်နှမ နှစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ အိမ်နီးချင်းကောင်းမှ ဖြစ်မှာ။ ။ ယောက်ျားလေးတွေချည်း ပဲဆိုတော့ မမအတွက် အနေမကျို့စေဖို့ မိတ်ဆွေဖြစ်ထားရင်

ပိုကောင်းတယ်။ အတော်ပဲ ဒီအပတ် မေမေတို့ လာရင် အိမ်တက်ဆွမ်း
ကျွေးလုပ်ရင်း သူတို့ တွေကို ဖိတ်လိုက်မယ်’

‘အင်း ကောင်းတယ် မမအကြံကောင်းတယ်’

ဇွဲကောင်းထက် ကျေနပ်သွားသည် ။

စိုးဇလပ်ဆိုသောသူငယ်ချင်းတော့ ရလိုက်ပြီ။

သို့သော် လွတ်လပ်စွာ တွေ့ကြုံခွင့်ရမရတော့ မသိသေး။ ဝရန်တာ
သို့ထွက်ကာ အဝတ်အစားများ လှန်းလိုက်သည် ။ အဝတ်လျှော်စက်က
အခြောက်ခံစက်ပါ ပါသဖြင့် ရေစစ်နေသော အထည်များကို အိမ်ရှေ့၌
လှန်းလိုက်စဉ် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကလည်း အဝတ်လှန်းနေသည် နှင့်
ကြုံရသည် .

‘ရွတ်’

စိုးဇလပ်ပါနေသဖြင့် သူက လှမ်းအသံပြုလိုက်သည် ။ စိုးဇလပ်က
ခေါင်းပြုပြီး လက်မဖြင့် အိမ်ထဲသို့ ညွှန်ပြပြီး မဲပြလိုက်သဖြင့်
အကင်းပါးသောဇွဲကောင်းထက်က သဘောပေါက်လိုက်သည် ။

သူ့အစ်ကိုကြီး ဒေါနဦးကို ကြောက်နေပုံရသည် ။

‘ဇွဲရေ မမ သွားတော့မယ် အိမ်ကို ပစ်မထားနဲ့ ဦးနော် စားခါနီး ဟင်း
တွေ နွေးစား၊ အားလုံး စားပွဲပေါ်မှာ အုပ်ထားပြီးသား’

‘ဟုတ်ကဲ့ စိတ်ချပါ’

ပြောသာ ပြောလိုက်သည် ။ သူ တစ်ခါမှ နွေးစားသည် မရှိ။

အိမ်မှာ က ထမင်းချက်စားဖို့ ရှာလည်း မဖြစ်။ အမျိုးထဲက လူကြီးအ
ဖော် လိုက်နေပေးဖို့ ကလည်း မဖြစ်။ နောက်ကြောင်းတွေက တစ်သီ

ကြီးနှင့် မီးရထားတွဲလို လိုက်ပါလာတတ်သဖြင့် မမက ပြတ်သားစွာပင်

‘အဝတ်လျှော်စက်နဲ့ ဂက်စ်မီးဖိုသားဝယ်ပေး၊ ပြတ်တယ် ထမင်းနဲ့ ဟင်းက စာကျက်ရင်း တည်လိုက်လို့ ရတယ် မောင်လေးသာ ကိုယ့်ပန်းကန်ကိုယ်ဆေး၊ ကိုယ့်အင်္ကျီကိုယ်မီးပူတိုက်ရင် ပြီးတယ် ကျန်တာ စာကျက်ရင်း အညောင်းပြေလုပ်နိုင်တယ် အဆောင်နေခဲ့လို့ ကျင့်သားတောင် ရနေပါပြီ’

ဟု မမကငြင်းပယ်ပြီး မောင်နှမနှစ်ယောက်တည်းနေခဲ့သည် မှာ ၃၀ တပ်ပင် ရှိ လာပြီ။ အားလုံးအဆင်ချောနေသည် ။ ဈေးဝယ်လျှင်လည်း cit y mart လိုမျိုးက ဝယ်လာသည် ။ ကိုယ်ပိုင်ကားလေး မောင်းက ကျောင်းတက်နေသော မမအတွက် ဘာမှ ပို၍ ဒုက္ခခံစရာမရှိချေ။

‘ဇွဲရေ တံခါးလာပိတ်လိုက်တော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ မမ’

တံခါးနှစ်ခု မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ ပွင့်လာသည် ။

သီရိကျက်သရေက ဦးစွာဆင်းလိုက်သည် ။ ရှေ့ဆက်ရနိုး နောက်ဆုတ်ရနိုးဖြစ်နေသော ကိုကြီး ဒေါနဦးကို ကြည့်ပြီး ဇွဲကောင်းထက်က လှမ်းပြီးပြလိုက်သည် ။ မျက်နှာပြောင်တိုက်ကာ -

‘အဟဲ အစ်ကိုကြီးတို့ က ပျော်စရာကြီး ညီအစ်ကိုချည်း ငါးယောက် တောင်နော်’

‘အင်း’

ဟု မကောင်းတတ်၍ မဖြေချင့် ဖြေချင် ဖြေပြီး လှေကားအတိုင်း အပြေးတစ်ပိုင်း ဆင်းသွားပြီးမှ ဆင်မယဉ်သာဟန်နှင့် ဆင်းနေသော သီရိကျက်သရေကြောင့် ကိုယ်ရှိန်သတ်လိုက်ရလေသည် ။

ဒေါ်နဦး စိတ်ထဲခိုးလိုချင်လှပေသွားသည်။ ။

မိန်းမချောများ စွာ ကြုံခဲ့ဖူးသော်လည်း စိတ်မဝင်စားခဲ့ချေ။ သူစိတ်ဝင်စားသည် က ညီလေးတွေ၏ အနာဂတ်နှင့် ဘဝအခြေခိုင်မာစေရန် အတွက် လုပ်ဆောင်ပေးရန်သာဖြစ်သည်။ ။

ဒီမျက်နှာချင်းဆိုင် တိုက်ခန်းမှ မိန်းမချောနှင့် အိမ်လာပြင်စဉ် ၃/၄ ခါမျှ ဆုံမိသဖြင့် မျက်မှန်းတန်းမိနေပြီ။

အပြစ်အနာအဆာကင်းစင်သော မိန်းမချောလေးဟု အသိအမှတ်ပြုမိသော်လည်း အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေးတို့ သည် မိမိနှင့် မသက်ဆိုင်သည့်အလား ဥပေက္ခာ ပြုထား လိုက်လေသည်။ ။

ကြိုးသိုင်း ဒေါက်ဖိနပ်ကလေးနှင့် ဟန်ချက်ညီညီ ဆင်းသွားသော မိန်းမချောထံ မျက်စိ မရောက်စေရန် သတိထားသည့်ကြားက တစ်ချက်တစ်ချက် ရောက်သွားလေသည်။ ။

သူ၏ ဟိုင်းလပ်လေးချိတ်နှင့် မိန်းမချော၏ စူပါဆလွန်းလေးက ယှဉ်လျက် ရပ်ထားလေသည်။ ။

မျက်နှာချင်းဆိုင် နှစ်ခန်းတွဲလေးထပ်တိုက်တွင် ငါးခန်းသာ လူနေထိုင်သေးသဖြင့် အောက်၌ သူတို့ ကားနှစ်စီးသာ ရှိသေးသည်။ ။

ညီလေးတွေအတွက် ဒီကားကို သူ ထားခဲ့ပေးရမည်။ နယ်မှာ က ဆိုင်ကယ်နှင့် အလုပ်ဖြစ်သည်။ ။

သူကားပေါ်တက်လိုက်စဉ် မိန်းမချောလေးက ကားစက်နှိုးပြီး ဖြစ်နေသည်။ ။ နောက် မိန်းမချောက ကားကို လမ်းမပေါ် နောက်ဆုတ်ပြီး ခေါင်းချိုးကာ မောင်းထွက်သွားပြီးမှ သူလည်း မိန်းမချောကဲ့သို့ ပြုမူပြီး လိုက်ထွက်ခဲ့သည်။ ။

အပေါ်ထပ်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ... အငယ်သုံးကောင်က သူ့
အား တာတာလုပ်ပြသည်။ သူနှုတ်ခမ်း တွန့်ရုံပြီးပြီး မျက်နှာလွှဲလိုက်
သည်။

စိုးလေက ကိုကြီးဒေါနဦးကား မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်
နှင့် ဧည့်ခန်းထဲပြန်ဝင်ကာ

‘ကိုလတ်’

‘ဘာလဲ အငယ်ကောင်’

‘ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရပြီ’

‘ဟင် ဘယ်တုန်းကလဲ’

‘ညက’

‘ဗုဒ္ဓေါ ... မင်း ညကြီး ဘယ်သွားပြီး ဘာတွေလုပ်ခဲ့သလဲ’

ကိုလတ်ထနောင်းညို မျက်လုံးအစုံ ပြူးထွက်လာသည် မှာ မျက်မှန်
အောက်က ဖောက်ထွင်း ထွက်လာတော့မည့်အလားပင်။

‘ကိုငယ် ကိုထွေး လာပါဦး ကျွန်တော် ပြောပြမယ်’

စိုးလေက ညက ... လသာဆောင်၌ ဇွဲကောင်းထက်နှင့် တွေ့ဆုံသ
ည့် အကြောင်းနှင့် ဇွဲကောင်းထက်တို့ မောင်နှမအကြောင်း ဖောက်သည်
ချလိုက်သည်။

‘အဲဒီမမက အရမ်းလှတယ်ကွ ကိုကြီးနဲ့ ကိုလတ် တစ်ယောက်ယောက်နဲ့
ဖန်ပေးရမယ်’

ကိုလတ်ထနောင်းညိုက မျက်နှာတင်းလိုက်ပြီး -

‘ပေါ့ပေါ့ပြန်ပြန် စကားတွေမပြောနဲ့ မင်းတို့ က ကိုကြီးမရှိဘူးဆို

တာနဲ့ ထကြွကုန်တာပဲ ယောက်ျားဆိုတာ အားနဲ့သူ မိန်းမသား တစ်ယောက်ကို သိက္ခာရှိရှိ စောင့်ရှောက်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလွဲလို့ အခြားဘာမှ ထွေလီကာလီ မစဉ်းစားနဲ့ သွား ... ဒီနေ့ စာအုပ်ဗီရိုကို ကိုငယ်တာဝန်ယူ။ ကိုထွေးနဲ့ အငယ်ကောင်က အဝတ်အစားတွေ ဗီရိုထဲထည့်တော့’

စိုးဇလပ် ထပ်ဆင့်မပြောရဲတော့။

စိတ်ထဲ၌ ဇွဲကောင်းထက်နှင့် တွေ့ချင်နေသည် ။

ရပ်ကွက်ထဲ၌ ဘာတွေရှိသနည်း။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကောင်းကောင်း ထိုင်ချင်သေးသည် ။ ဒေါ်မယ်ဥတို့ လင်မယားက ဈေးဝယ်ထွက်လေပြီ။ ဆိုက်ကားနှင့်ဖြစ်သည် ။ နံနက်စာကတော့ ထမင်းကြော်နှင့် ဆတ်သားခြောက်ဖုတ်နှင့် လွေးပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ထားပြီးကြလေပြီ။

‘ကိုထွေး အဝတ်ယူပေးမယ် မင်းက စီထည့်လိုက်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ဇွဲကောင်းထက်က မင်းကိုလှမ်းကြည့်နေတယ် သူတစ်ယောက်တည်း ပျင်းမှာ ပဲ လာလည်ချင် လည်ပါစေ မင်းက သွားမလည်နဲ့ ကြားလား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ကိုကိုများ သည် သူ့အား ချုပ်ချယ်လွန်းသည် ဟု တစ်ခါတစ်ရံ တွေးမိလေတိုင်း စိတ်ညစ်ရလေသည် ။

သို့သော် စားစရာ ဝတ်စရာဆိုလျှင် ကိုကိုအားလုံးက သူ့ကိုသာ တညီတညွတ်တည်း ဦးစားပေးတတ်သည် ။

ကိုထွေးက အနည်းငယ် ကြေမွနေသော အင်္ကျီများ ရှိလျှင် မီးပူပြန်
ထိုးခိုင်းသည်။ အင်္ကျီဘောင်းဘီတွေက ချိတ်ဆွဲတွေသာ များ သည်။ ပု
ဆိုးပဲ ခေါက်ထားသည် မှာ ရှိသည်။ ကိုထွေး သော်ကဆန်က မိန်းက
လေးတစ်ယောက်လို အင်္ကျီများကို သူ့နေရာနှင့်သူ ချိတ်လေသည်။ စိုးဇ
လပ်က မီးပူသာထိုးရသည်။ စိတ်ကတော့ ဇွဲကောင်းထက်ထံသို့ရောက်
နေလေသည်။

‘ကိုထွေး’

‘ဘာလဲ အငယ်ကောင်’

‘ကျွန်တော် ဟိုဘက်အိမ် ခဏသွားချင်တယ်’

‘ဘာသွားလုပ်မှာ လဲကွ’

‘ဇွဲကို သွားခေါ်ပြီး ကိုကိုတို့ နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမလို့ လေဗျာ’

ကိုထွေးသော်ကဆန်က ခေါင်းကုတ်လိုက်ပြီး

‘မင်းကတော့ ပြဿနာကို မီးထွန်းရှာချင်တဲ့ ကောင်ပဲ ကိုလတ်ကို
သွားပြောကွာ’

စိုးဇလပ် ဝမ်းသာသွားသည်။

ကိုထွေးက စိုးဇလပ်နှင့် အထက်အောက်ဖြစ်သဖြင့် စိုးဇလပ်အပေါ်
၌ ဆူဆူပူပူမရှိ။ သူငယ်ချင်း ကဲ့သို့လည်း စိုးဇလပ် ပေါင်းခြင်းအပေါ်
ခွင့်လွှတ်လေသည်။

‘မီးပူတိုက်စရာကုန်ပြီလား ကျွန်တော် သွားတော့မယ်နော်’

‘သွားကွာ’

သော်ကဆန်ကလည်း နားပူသက်သာစေရန် ခွင့်ပြု လိုက်လေသည်။

စိုးဇလပ် အောက်ထပ်သို့ဆင်းလိုက်သည် ။ ကိုလတ်က နံရံမီးကို အလှဆင်နေလေသည် ။

‘ကိုလတ် ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းသစ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးချင်လို့ ခဏလေးဗျနော်’

‘ဒီကောင် ကိုကြီး မသိဘဲ မင်း ညက အပြင်ထွက်တာတောင် လွန်လှပြီ’

‘ကိုလတ်ကလည်း ဗျာ တစ်မိုးအောက်မှာ နေကြတဲ့ လူသားအချင်းချင်း ဒီလောက်တော့ ခင်ခင်မင်မင် ရှိသင့်ပါတယ် ခဏလေး ခဏလေး’

ကိုလတ်၏ ခွင့်ပြုချက်ကို စိုးဇလပ် မစောင့်တော့ဘဲ တံခါးမကြီးကို ဖွင့်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်ခန်းမှ လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းကို သွားနှိပ်လိုက်သည် ။

ချက်ချင်းပင် တံခါးပွင့် လာပြီး ဇွဲကောင်းထက်က သွားကနဲပေါ်လာသည် ။

‘ဟေ့ကောင် ဇွဲ မင်းဒီဘက်ကူးခဲ့ကွာ’

‘အေး’

ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျသလို သူငယ်ချင်းအသစ်ရှာနေသော ဇွဲကောင်းထက်က ဝမ်းသာအားရပင် သူတို့ ဘက်အခန်းကို ကူး လာလေသည် ။ သံပန်းတံခါးကိုသာ လှမ်းစေ့ထားလိုက်သည် ။ ထနောင်းညှိလည်း မနေသာတော့။

‘ညီလေး တံခါးကို သော့ခတ်ခဲ့ပါဦးလားကွာ တိုက်မှာ က အခန်းစေ့ လူရှိသေးတာ မဟုတ်တော့ လူစိမ်းလူကျပ် ခွဲခြားနိုင်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး ’

ဟု သတိလှမ်းပေးလိုက်မှ ဇွဲကောင်းထက်က

‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို’

ဟု ဆိုကာ သူ့အခန်းထဲ ပြန်ဝင်ပြီး သော့တွဲယူကာ ကျွန်းတံခါးကို သာ ပိတ်လိုက်သည်။ ။

ထနောင်းညိုက ဇွဲကောင်းထက်ကို သေသေချာချာ ကြည့်မိတော့ စိတ်ထဲ၌ ‘လူချောလေးပဲ’ဟု ကောက်ချက်ချမိလေသည်။ ။

မေးစေ့အကွဲလေးကြောင့် မျက်နှာပွင့်ကာ ချစ်ခင်သူပေါမည့်သူဟု လည်း မှတ်ယူပြီး စိုးဇလပ်ကို လှမ်းကြည့်မိကာ ပင့်သက် ရှိုက်လိုက်မိ လေသည်။ ။

စိုးဇလပ်ကတော့ အိမ်နီးချင်း၌ ရွယ်တူသူငယ်ချင်းသစ် ရှိခြင်းအတွက် ဝမ်းသာနေလေသည်။ ။ အပေါင်းအဖော်ကို ခင်မင်တတ်သောအရွယ် ပေပဟပြုထနောင်းညိုကတွေးကာ ညီငယ် ကျေနပ်စေရန် ဇွဲကောင်းထက်ကို အသိအမှတ်ပြုပေးလိုက်ရသည်။ ။

‘ညီလေး မင်းကတော့ ကိုလတ်တို့ အိမ်ကို အချိန်မရွေးဝင်ထွက်ပေါ့ကွာ အစ်ကိုတို့ ကတော့ မင်းအိမ်ကို လာလည်မှာ မဟုတ်ဘူး ဒါပေမဲ့ အရေးအကြောင်းရှိရင်တော့ အစ်ကိုတို့ ကို ပြောပေါ့ကွာ ဒီဘက်ကတော့ ညီနောင်ငါးဖော်ဆိုတော့ အင်အားတောင့်တယ်ကွ’

ဟု ဖော်ရွေစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ။

စိုးဇလပ်က

‘မင်းကို အထူးမိတ်ဆက်ပေးစရာ မလိုတော့ဘူး လူနဲ့ နာမည်တွဲ မှတ်ဖို့ ပဲ လိုတော့မယ် ကိုလတ်က ... ’

‘ကိုထနောင်းညိုမှတ်လား ငါမှတ်မိပါတယ် စိုးရ’

‘ခွဲကောင်းထက်က ဖြတ်ပြောလိုက်သည်။ ။

စာအုပ်ထည့်နေသော ကိုငယ်ကိုကြည့်ကာ -

‘ဒါက ကိုငယ် ကျော်စံကားမှတ်လား’

‘ဟ မင်းက တယ်ဟုတ်ပါလား ကိုထွေးရေ ... ’

‘လာပြီဟေ့’

ဟု လှေကားမှ ဆင်းလာရင်း ကိုထွေးက လှမ်းအသံပြုလိုက်သည်။ ။

‘လာပြီဟေ့ ခွဲရေ မင်းတော့ စိုးနဲ့ ပေါင်းရင် သတိသာထားတော့ ဒီ ကောင်က ခပ်ဆိုးဆိုးကွ သူငယ်ချင်းကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ပေါင်းတတ်တဲ့ ကောင် မဟုတ်ဘူး ’

ခွဲကောင်းထက်က အပြုံးမပျက်

‘ကျွန်တော်က နာမည်နဲ့ လိုက်အောင် ခွဲကောင်းပါတယ် ကိုထွေး၊ အဲ ... ကျွန်တော်လည်း စိုးလိုပဲ ကိုကြီး ကိုလတ် ကိုငယ် ကိုထွေးလို့ ခေါ်ခွင့် ပြုပါနော်’

‘အေးပါကွာ’

‘နောက်ပြီး ကိုကိုတို့ ဘယ်အချိန် ထမင်းစားကြသလဲ နေ့လယ်စာ လေ’

‘ဘာလုပ်မလို့ လဲ’

‘နေ့လယ်စာတော့ ကျွန်တော့်အိမ်က ဟင်းထမင်း ယူ လာပြီး ဒီဘက် လာစားခွင့်ပြုပါဗျာ တစ်ယောက်တည်း ပျင်းလွန်းလို့ နောက်ပြီး ကျွန် တော့်အခန်းလည်း လာလည်ကြပါ’

‘မင်းအစ်မက ကြိုက်ပါ့မလား’

‘မမက ခေတ်မီပြီး နားလည်မှုရှိပါတယ်။ အောက်ထပ်က မမအပိုင် စီးထားတာ ကျွန်တော်က အပေါ်ထပ် အပိုင်စီးထားတော့ လွတ်လပ်ပါ တယ်ဗျာ’

ထိုနေ့ကစ၍ ဇွဲကောင်းထက်သည် သူတို့ အိမ်သားများ နှင့် ရင်းနှီး သွားခဲ့လေသည်။ ။

သို့သော် ထိုအိမ်သားများ ထဲတွင် ဒေါနဦး မပါချေ။

ဇွဲကောင်းထက်က သူတိုက်ခန်းမှ တယ်လီဖုန်းသံကြောင့် ပြန်သွားစ ည့် ထနောင်းညိုက

‘ဟေ့ကောင် အငယ်ကောင်’

‘ဗျာ’

အပြစ်ကင်းစင်သော မျက်နှာလေးနှင့် ညီငယ်ကို သူလှမ်းကြည့် လိုက်ပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန် မပြောရက်ချေ။

‘ဇွဲအခန်းကို မင်းတစ်ယောက်တည်း ဘယ်တော့မှ မသွားရဘူးနော် မှတ်ထား’

‘ဗျာ ဟုတ်ကဲ့’

‘နောက်ပြီး ညဘက်ကို လသာဆောင်ပေါ် တစ်ယောက်တည်း မ တက်ရဘူး ဂီတာတီးချင်ရင် ကိုထွေးနဲ့ ကိုငယ်ဖြစ်ဖြစ် ပါမှ တက်တီးရ

မယ် ကြားလား’

စိုးဇလပ်က ခေါင်းကုတ်လိုက်ပြီးမှ

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ ကိုကြီးနဲ့ ကိုလတ် စကားအတိုင်း နေထိုင်ခဲ့လို့
ခေါက်ရိုးကျိုးနေပါပြီ ဘာမှ ထူးထူးထွေထွေ အပိုမလုပ်ရဲပါဘူးခင်ဗျာ’

ထနောင်းညှိစိတ်ထဲ ပျော့ပျောင်းသွားသည်။ ။

ရင်ထဲ၌ ကရုဏာမိုးက စိုးဇလပ်အပေါ်၌ တစ်စုံစီမ့် ကျရောက်နေ
လေသည်။ ။

‘အေးပါ ငါ့ညီလေးက လိမ်မာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်
အသစ်ဆိုတော့ ဟိုမှာ ခေါက်ရိုးကျိုးခဲ့တာ ဒီရောက်တော့ မဆိုင်ဘူးအ
ထင်နဲ့ အသစ်ပြန်ဖြစ်နေမှာ စိုးလို့ ပါကွာ ကွန်ပျူတာနဲ့ စပီကင် တက်ဖို့
စုံစမ်းပေးရဦးမယ်’

‘ဟိုကောင် ဇွဲ တက်နေတဲ့ ဆီဆိုရင်ကော ကိုလတ်’

‘ဇွဲက တက်နေပြီလား’

‘၃ ငှက်ပဲ ရှိသေးတယ်တဲ့’

‘ဒါဆိုရင် မေးထားလိုက် ကိုလတ် လိုက်အပ်ပေးမယ်’

စိုးဇလပ် ဝမ်းသာသွားသည်။ ။

သူငယ်ချင်းအသစ်နှင့် ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီးကို လည်ပတ်ခွင့်ရတော့
မည်။

‘ခု သွားမေးမယ်’

‘နေဦး ကိုထွေးပါ လိုက်သွား’

‘ရှုပ်လိုက်တာ အငယ်ကောင်ရာ’

သော်ကဆန်က စိုးဇလပ် ပခုံးကို တစ်ချက်ပုတ်ပြီး

‘မင်းနေခဲ့ ငါပဲသွားမယ် အဝတ်တွေ ပြီးအောင် သွားထည့်တော့’

စိုးဇလပ် နှုတ်ခမ်းစူကာ အပေါ်ထပ်သို့တက်သွားလေသည်။ ။

ထနောင်းညိုက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ။

ကိုကြီး တောင်ကြီးသွားနေစဉ် ဒီညီတွေကို သူနိုင်နင်းအောင် အုပ်ချုပ်နိုင်ပါ့မလားဟု တွေးမိလိုက်တိုင်း ပင့်သက် အခါခါချမိလေသည်။ ။

ဒေါ်မယ်ဥက

‘မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုလတ်ရယ် လူရည်သန့်တဲ့ ရပ်ကွက်ပဲကွယ် တေလေ ဂျပန်းတွေနဲ့ ပေါင်းမိမှာ မဟုတ်ပါဘူး ဒေါ်မယ် ဈေးဝယ်ရတာကအစ စိတ်ချမ်းသာတယ် ဈေးက သန့်တယ် ဈေးခေါင်းလည်း ရှိတော့ အလေးမခိုးရဲကြဘူး ငါးပုစွန်ပေါတာကိုကပဲ တောင်ကြီးထက်တစ်ပန်းသာတယ်’

‘အင်း ဒေါ်မယ် စိတ်ချမ်းသာဖို့ လည်း အရေးကြီးပါတယ် ဆိုက်ကားသမား ဖောက်သည် လုပ်ထားနော် အပေါ်ပါတင်ခိုင်း ကလေးတွေကတော့ သိတဲ့ အတိုင်းပဲ ဟင်းကောင်းစားဖို့ ပူဆာတတ်တာကလွဲရင် မီးဖိုချောင်ကိစ္စ ဈေးကိစ္စတော့ ကူမှာ မဟုတ်ဘူး ’

‘အေးပါ ဒေါ်မယ် နိုင်ပါတယ် ဟော ... ကိုကြီးကားသံထင်တယ်’

ကိုထွေးအတွက် စိုးရိမ်သွားစဉ် ကိုထွေးက လှစ်ခနဲ ရောက်လာသည်။ ။

ထနောင်းညို ပြုံးလိုက်မိလေသည်။ ။

ကြွက်ကလေးတွေ ကြောင်ကြီးအနံ့ရရုံနှင့် အမြီးကုပ်ကာ ချောင်မှာ

ခိုကြတော့မည်။

ထိုအထဲတွင် သူလည်း အပါအဝင်ပင်။

လေးနှစ်ကြီးသော အထက်အောက် အစ်ကိုပင် ဖြစ်သော်လည်း သူ
သည် လေးစားရိုသေရသည် ။

လေးစားရိုသေစရာကောင်းလောက်အောင်ပင် ကိုကြီးကလည်း အစ်
ကိုကြီး အဖအရာ ပီသခဲ့ရှာသည် ကိုး။
